

HELYZETJELENTÉS

Álmodtam szépet kocsmazugba'
Poharak között karra bukva

Öleltem asszonyt hűtlen-ágyon
Sírtam a koszlott koldus-vágyon

Gondoltam magam jobbnak-szebbnek
Más derekával egyenesebbnek

Daloltam már TÖBB földet magamnak
De vétkeim mind IDE nyilaztak

S hiába gyónásom-imádkozásom
Nem Old: de Köt – feloldoztatásom

KÖNYÖRGÉS

---

*„Kettőnkben egy szív dobogott;
Én is érzem benne a véget
S most, mint élet nélküli élet,
Mint festett kép olyan vagyok. . .”*

(Villon)

Hány napja már, hogy léted
testemből tova űztem;
hogymondhatom:
Tiszta vagyok –
s bűnöm nem mocskol már
általad engem

Nem tudom.
Nem számoltam
percet, órát, napot:
De azóta „nyitott” szemmel alszom
éjjelente,
s ajtóra, ablakra meredve
várok,
és sírok olykor,
ha nem motoz bogár, szú a csendbe’
s vélem,
hogy lépteid suhogását hallom.
Gyere hát vissza!
M megbocsátok!
Amit ellened tettem – nem igaz!
Nappalok súlyában roppant testem
tört csontjait összerakd!
Add vissza röpülésem:
Otromba karom könnyű tollait,
mi a zuhanás kráteréből
hazug-szép tájaidra felrepít!
Hallgatsz?
Hiába kérlek?
Jaj, nézd! – újra este van,
Ajtóm kulcsra zárva már,
ablakom csillagtalan.
Ágyam letaposott havára dőlve
várom,
hogy mész-czüst falaim betemetnek;
csak szemem parázs-bokra ég még,
jelet lobbantva lépteidnek.
Jöjj! Vess szemem mögé
virágos rétet, nászi ágyat,
és az ébredés kulcsával
zárd ránk szempilládat!
Jöjj! Jöjj! Tiszta nappalok
kapuját nyitom eléd:
(Ékesítsd fel színes-mocsokkal. . .)
Lépj be rajta Álom –
egyszer lépj be rajta még!